

■ Csaknem 45 ezer négyzetméteren, 36 ország részvételével nyitja meg kapuit pénteken a Budapesti Nemzetközi Vásár, a fogyasztási cikkek hagyományos őszi seregszemléje. A kedden tartott előzetes sajtótájékoztatón a Hungexpo vezetői elmondták: a résztvevő több mint 900 magyar cég mellett mintegy 250 külföldi kiállító mutatkozik be. Ezúttal mind az öt kontinens megjelenik a BNV-n. Kenya az idén első alkalommal lesz jelen, és ismét jönnek kiállítók Ausztráliából, Törökországból és Tunéziából. Az olasz, német és osztrák cégek a korábbiaknál

Nem Expo; Hungexpo!

jóval nagyobb számban mutatják be termékeiket. A külföldi kiállítók csaknem fele ebből a három országból érkezik. A jelek szerint a környező volt szocialista országok is nagy fontosságot tulajdonítanak a BNV-nek: többek között 19 lengyel, 2 román, 13 szlovák és egy szlovén cég jelentkezett. Hiányzik azonban az idei

résztvevők közül például Oroszország, és Ukrajna is mindössze egy kiállítóval mutatkozik be.

A vásár ez évi díszvendégei a CEFTA-országok lesznek. Az Ipari és Kereskedelmi Minisztérium által is támogatott díszvendég országoknak a kiemelt esemény kapcsán az ediginél is szélesebb bemutatko-

zási lehetőség kínálkozik. A CEFTA-országokból érkező gazdasági szakemberek a vásáron is szeretnék bővíteni magyarországi kereskedelmi kapcsolataikat.

Az 1994. évi BNV újabb árucsoportokkal gazdagodott. Az ország több mint 40 ezer négyzetméteres kirakatában a lakáskultúrától a híradástechnikán keresztül a játékkínálatig szinte minden megtalálható, amit a fogyasztók egyúttal meg is vásárolhatnak. A látogatókat nemcsak a kiállított és megvehető fogyasztási cikkek várják, hanem számos hangulatos vásárprogram, divatbemutató és show-műsor is.

■ Városok a végeken

Töméntelen tömény a csirkekeltetőben

Egy szerb állampolgár sajátos magyarországi vállalkozásba fogott. *Röszkei tanyáján illegális üzemanyag-forgalmazásba kezdett.* A pénzügyőrség nyomozói 6 ezer liter tüzelőolajat találtak, valamint 763 ezer forint értékű német márkát, schillinget és svájci frankot.

Az elmúlt hét elején a röszkei határállomáson egy jugoszláv hölgy a rekordok könyvébe illőt produkált. Személygépkocsijába 450 liter tisztaszeszt dugott el, azt próbálta becsempészni Magyarországra. Honfitársa 600 tekercs Konica-filmet és egyéb fotócsikkeket rejtet el autójában, ám Tiszaszigetnél lebuktatták az illetőt.

A múlt hét derekán *különös lopásról* számoltak be a hódmezővásárhelyi vámhivatal vezetői. Korábbi eljárásuk során lefoglaltak 25 ezer liter gázolajat, amelynek nyoma veszett. Az ellenőrzést tartó járőr fedezte fel a lopást, megállapította, hogy a tolvajok a vámráakat eltávolították, az üzemanyagot pedig kiszivattyúzták a tartályból.

Pénteken történt, hogy a fővárosi és a szegedi nyomozók váratlan „családlátogatást” tettek egy nyugdíjas röszkei asszony tanyáján. *Jó szimatúak voltak*, ugyanis 760 liter tisztaszeszre bukkantak. Gyulai kollégáik viszont egy meggondolatlan női üzletkötésre figyeltek fel. Egy nyíregyházi hölgy Temesvárott eladta Wartburg-ját egy románnak. Az árát 1800 német márkában jelölte meg. Ez természetesen szabálytalan, a nyíregyházi nyo-

A Vám- és Pénzügyőrség Csongrád és Békés Megyei Parancsnokságától kapott tájékoztatás szerint az elmúlt héten 33 deviza- és 10 vámszabálysértéssel volt dolguk. Ezúttal is történt közokirat-hamisítás, nemzetközi jogi kötelesség megszegése. Mintegy 3 millió forint-ra becsülhető a felderített cselekmények értéke.

mozók vették kezükbe az ügyet.

Füzesgyarmaton a Gold Drink Kft. egyik tagjánál tartottak házkutatást. A hivatalos engedéllyel rendelkező telepen minden szabályosnak tűnt, ám a lakás melléképületében, amely egykor csirkekeltető volt, hatalmas meglepetésben lett részük a vámosoknak. *Káráról tyúkok helyett palackozott szeszes italok sorakoztak*, többségükön nem volt zárjegy. Tölcsérek, szűrők, kupakoló berendezés, keverőlapát, italcímkek, palackmosó berendezés stb. Nem volt nehéz megállapítani, hogy az illegális telep helyen italgyártás folyik. Lefoglaltak 1400 zárjegyet, 5500 liter szeszes italt, 5800 darab féltiteres kommersz szeszes italt, a kétdecisből majd' nyolcezeret, és 2300 liter, tisztaszesznek minősülő folyadékot. Erre a fogásra koccinthatnak a vámosok.

V. F. S.

Megkezdődött a hangversenyévad

Frankl Péter rendkívüli egyéniség. Zongorajátéka összetéveszthetetlen: egyszerre álmodozó és merész, nyugtató és követelő, békítő és lázító. Három Beethoven-szonátája tisztán, szabatosan szólalt meg, játéka mentes volt mindenféle túlszélés, indulatos manírtól; zenei beszédmódnak pontosan azt a megszólalási formáját választotta ki, amely, ha van ilyen szó, a legbeethovenibb – hangjában dinamikai árnyalatok tobzódnak, dikciója mintha spontánul törne s emelkedne fel. Emellett remek stílusérzék-re vall, hogy az Asz-dúr szonáta után (benne a gyönyörű Gyászindulóval) a táncos, könnyedebb G-dúr, ezután pedig a szenvedélyes és emlékedt „Pathétique” következett. Kidolgozottságuk tökéletesen meggyőző volt. A remek, érzéketlen dramaturgiai érzék jel-

Soha rosszabb őszi hangverseny-évnegyednyitást: az utóbbi napokban két remek hangulatú koncertestnek örülhetett a közönség. Vasárnap a szegedi Zsinagógában külföldön élő világhírű magyar zongoraművész, Frankl Péter lépett fel három Beethoven-szonátával és Schumann Carnavale című darabjával, hétfőn pedig a színházban David Chen, a tajvani szimfonikusok vezető karmestere aratott kitörő sikert a Szegedi Szimfonikus Zenekar élén két kínai zenekari darab és Dvorak Újvilág szimfóniájának tolmcsolásával.

lemezte Frankl Péter hangversenyén a második részben megszólaló Schumann-mű, a Carnavale előadását. Figurái meglevenedtek, Frankl lebilincselő szeretettel ébresztette meg karakteres, humoros és ábrándos színpadi alakjukat.

A hétfői hangverseny egyben a szegedi szimfonikusok Fricsay-bérletének nyitánya is volt. A tajvani vendégkarmestert, David Chen-t tavalyi

hangversenyéről már ismeri a közönség: művelt, kifinomult érzékű, és akár az Európában megforduló távol-keleti karmesterek többsége: pontos mint egy óramű. Idén két érdekes hangzású kínai nagyzenekari darabot hozott magával; mindkettő kissé túlárado a kételkedéshez szokott európai fül számára, ám érzéketlen és színes világot festettek. A közönség Lay Joyce személyében te-

hetséges szólistát ismert meg: a fiatal tajvani hegedűművész-nő érzékenyen és igen tiszta hangon-szólaltatta meg He Zhan-Hao hegedűversenyét, s neki köszönhetően a darabban, amely amúgy bővelkedett a Puccini reminiscenciákban egy-egy eredeti és áttűnő szépségű rész nyugtázta le a közönséget (mint a szólóhegedű és az első cselló finom párbeszéde). David Chen hajlékonyan, érzelmel sugárzóan és láthatóan otthonos-ismerősen vezényelte végig a két „hazai” darabot, s a krónikás azon töprengett, vajon e kínai-romantika után hogyan lát majd neki Dvorak szimfóniájának? Akár egy „európai”! – a darabból szépen kitarul, szabatos tempójú előadás lett, gazdagsága és ereje mozgással, energiával töltötte meg a szimfóniát; a szólamvezető hangszerek kivétel nélkül hibátlanul játszottak, kivált a második és az utolsó tétel tett jó hatást.

S. P. S.

Szegeden ismét kukoricáznak

(Folytatás az 1. oldalról.)

Idén tavasztól saját nemesítésű hibridjeiket ajánlják. Prokscs János, a GKI igazgatóhelyettese bevezetőjében a mezőgazdaság beszerzési és értékesítési piacainak alig kompenzálható, értékbeli eltávolodásával jellemezte a mai helyzetet. Az elmúlt években a szabályozás egyáltalán nem szolgálta az ágazat érdekeit. Az agrárkutatóra szánt összegek is alaposan megcsappantak. A kukor-

ricásokra még emellett várt az önállósodás kihívása.

Szél Sándor a kukorica igazgatóság vezetője elmondta hogy egyelőre 6 minősített – Anita, Sze TC 344, Gabriella, Bella, Lina, Sze Dc 488 – hibriddel rendelkeznek, de vannak ígéretes fajtajelöltjeik is. A fajtaháttér mellett kiemelte a termesztéstechnológia fontosságát is. Az igazgatóság felépítése – nemesítési, agrotechnikai és vetőmag osztály – a komplexitást tükrözi. A szö-

vetenyésztéstől, mint alapukatástól új, kedvező tulajdonságok, mint a vegyszerrezisztencia vagy vírusmentesség beépítését várják. A nemesítésnek együtt kell élnie a gyakorlat realitásaival, így a vízhiányos, kedvezőtlen tápanyag ellátottságú földeknek megfelelő körülményekre is tesztelnek.

Szél Endre, agrotechnikai osztályvezető az évek óta halmozódó vízhiány hatásait elemezve megjegyezte, hogy kedvezőtlen időjárási körülmé-

nyek között a rövid tenésztidő-jű fajták terméshozásukban a nagyobb. A vízgazdálkodástól függően az optimális térszám is igen nagy szórást mutat.

Gábor András, vetőmag osztályvezető elmondta, hogy saját vetőmagüzemük mellett hat, szerződéses kapcsolatban lévő hibridüzem segítségével elégtit ki a vetőmag-igényeket. Célkitűzésük, hogy pár éven belül a vetésterület 10–12 százalékán használjanak a termelők szegedi szaporítóanyagot.

A Kálmán László, nemesítési osztályvezető által kalauzolt tenyészkerti bemutató ehhez kívánt szemmel látható és kézzel fogható tőponton adni.

T. Sz. I.

■ Mindig rossz alvó voltam, főleg hajnal felé. Főlébredtem három körül, és mivel unokánk is velünk nyaralt, a lehető legcsöndesebben elnyúlódtam hatig. Megnéztem az órát, tehát biztos, hogy 6-kor még semmim nem fájt. Visszaaludtam, és amikor 7-kor megint főlébredtem, irtózatoss kínokat éreztem. Először a szívem körül, aztán már a bal lapockám tájékán is. Mire teljesen magamhoz tértem, már a bal első sonkám mellett a karom is fájt, és az ujjaim hegye zsibbadt is.

Biztosan elfeküdtem. Majd elmúlik.

Az idő múlt, de a fájdalom maradt. Bementünk a vízbe, hátan nagyon jól úsztam, de a mellúsás nem ment. Gyanús, nagyon gyanús.

Mivel a szívem táján indult a fájdalom, estére kelvén teljes tájékozatlanságomban az is megfordult a fejemben, lehetett ez egy csöndes infarktus is. Milyen tünetekkel jár egy infarktus? Nem tudom. Balgatótagomban odaálltam a tükrök elé, és nézegettem, szederjesedik-e már az arcom. Ugyanaz a bávatag pasas nézett vissza rám, amelyikkel minden borotválkozás alkalmával találko-

tam, ezt a gyanút tehát elvettem.

Eljött újra az éjszaka, és én mentem vissza a partra. Se fekdüni, se ülni, se egy helyben állni nem tudtam, aludni meg főleg nem, a lófrálás valahogy elviselhetőbb volt.

Reggel elmondtam tegnap esti gyanúmat a feleségemnek. Hiába tettem hozzá tükröképem változatlanosságát, „parancsba lett adva”, hogy azonnal menjek be a rendelőbe. Unokánk miatt ő nem jöhetett, de azonnal láttam, amikor beléptem, jó is volt így. Tömve volt a váró, és ne felejtjük, akkoriban tetőzött a kánikula.

A második huzat

2. Városi rendelő

Uramisten, kibírom én addig, amíg sorra kerülök?

Kibírtam, és nem is kellett sokáig várnom. Kiderült ugyanis, az üdülési ügyelet legfőbb feladata az volt, hogy szétporciózza a betegeket. Gyorsan nyitogatták-csukogatták tehát az ajtókat. Amikor átléptem végre a küszöböt, akkor vágódott viszont az eszembe, ha megkapom a jól célzott beutalómat, és ott is legalább hetven ember vár, talán már az ítéletnapot trombitálják, mire hozzáférő doktor kezébe kerülök. Illendőnek mutatkozott tehát, és azzal kezdtem, hogy az infarktus réme is megfenyegetett.

Aranyos doktornő volt az ügyeletes, azonnal visszavetett-gyógyító orvosá, fölfektetett a vizsgálóasztalra, rámcasoltta a „villamosság” csatlakozóit, beindította a gépet, és jóleső nyugtatóul azonnal azt

mondta, ez a veszedelem mégse fenyeget. Hogy akkor mi az, ami másfél napja egyfolytában kínozt? Izomgörcs. Körbetapogatta lapockámat, körbekérdezve, hol legnagyobb a fájdalom, és azonnal észrevette, amit én eddig egyszer se, noha a tulajdonos én voltam: olyan kemények vállam izmai, fát lehetett volna hasogatni rajtuk. Hozzá is kezdett mindjárt, hogy injekciót adjon.

Nem szeretném, ha tendenciózusságot olvasna ki bárki soraimból, de tény volt, a városi rendelőintézet üdülői ügyeletén nem jött össze az a három ampulla, amiből a háromkomponensű „koktél” összeállt volna. Megkérte tehát írtnokát a doktornő, menjen, és kolduljon valahonnan. Nagy a meleg, nagy a hajtás, a közvetlen veszedelem viszont elmúlt, ne legyen harag belőle, a beteg lehet háklis is, az is megfordult

a fejemben, örömmel távozott az orvosírnok, és nem is igyekezett vissza. Vagy annyira hiánycikk lett volna az egész városi rendelőben az ampulla?

Végre beleszúrták vállam izmába a tűt. Legszívesebben fölnyerítettem volna. Amikor a lötyöt is belém nyomták, még inkább. Hallottam sóhajtani a doktornőt – nyögésnek mondanám, ha nem nőről lenne szó –, csak el ne görbüljön a tű, olyan kemény a vállam.

– Ugye, már nem fáj annyira? – kérdezte teljes jóindulattal.

– Annyira nem, mint amikor belém tetszett szúrni, de annyira igen, amennyire előtte fájt.

– Elmúlik hamarosan, meg-látja.

Le kéne ragasztani a tű helyét, de a városi rendelőintézet ügyeletén éppen nincsen leukoplaszt. De sajnáltam, hogy azt se hoztam magammal! Me-

gint indult az orvosírnok koldulni. Mire ismét visszatért, már nem volt a leszorításra se szükség.

– Mitől lehet ezt kapni?
– Megizzad az ember, egy kis huzat éri, és kész a baj.
– Hajaj! Akkor nem úszom meg kés nélkül.

– Ne tessék ilyeneket beszélni! Miért kellene ide kés?

– Csak azért, mert éppen tíz éve én bizonygattam a szegedi professzor előtt, hogy biztosan huzatba álltam, azért fáj a fejem, és ő másnap meglékelte. Ha még egy huzat, még egy vágás, ez biztos.

– Nem szabad ilyesmire még csak gondolnia se!

Főlört egy csomó orvoságot, és megvizasztalt: mire el-fogynak, már nem lesz semmi bajom.

Szomszédban a patika, ott is legalább hetven ember egy sorban, és két sort kell állnia mindenkinek. Ismerősom van itt, hajdani évfolyamtársam felesége, őt kérem könyörgő szemekkel. Segít is, de ebből megint háború fakad: mi ez a protekció?

(Folytatjuk.)

Horváth Dezső